

Pärskeitä

Ressun lukio Joulukuu 1993

Elokuu.

1 M. Maire k. 3,40—8,81 1 p:stä saa luvalliseen linnustamiseen sitr.

Syyskuu.

Lokakuu.

1 L. Valio (Ragnar) Pe. 01: 9—12. — Mark. 10: 13—16.

Marraskuu.

1 T. Pyh. miest. p. 3 p. M. mi sell 27 p. sar päi 30 p I ja täj kur tujj kan
 2 K. Topias k. 8,86 a.
 3 T. Erland k. 7,28—8,69
 4 P. Hertta
 5 L. Malakias k. 7,39—8,63
 Joh. Nm. 7: 10—17. — Matt. 5: 13—16
 6 S. Pyh. miest. p. Kustaa
 7 M. Eugen Aadolf
 8 T. Aaton k. 7,88—8,48
 9 K. Teodor k. 7,43—8,48
 10 T. Martti Luther k. 7,9 a.
 11 P. Martti k. 7,49—8,89
 12 L. Konrad k. 7,54—8,34
 3 Tess. 2: 1—12. — Matt. 24: 1—14
 13 S. 25 s. Kolm. p. Kristian

Joulukuu.

1 T. Oskari k. 10,51 i.
 2 P. Beata k. 8,37—3,0
 3 L. Vellamo k. 8,41—2,58
 Jak. 5: 7—10. — Luuk. 17: 20—25.
 4 S. 2 s. Advent. Barbara
 5 M. Selma
 6 T. Nillo k. 8,45—2,55
 7 K. Agaton k. 8,49—2,58
 8 T. Kyllikki
 9 P. Anna k. 8,45 i.
 10 L. Juudit k. 8,52—2,52

1 p. naarasmetson ja naarasteeren rauhoitus-aika alkaa. — Jäniksiä saa pyytää ansoilla.

19 p. H. M. Keisarin nimipäivä.

21 p. Ressun ovet suljetaan!
 Hyvää Joulua!

MIKÄ HEITÄ YHDISTÄÄ?

Ressu

He ovat älymystön etujoukkoa ja kulttuurin kauhukakaroita...

20 L. Dagmar
 Ebr. 8: 8—12. — Luuk. 4: 16—22.
 27 S. 1 s. Advent. Hilikka
 28 M. Steen k. 8,29—3,6
 29 T. Almo k. 8,38—8,3
 30 K. Antti k. 8,85—3,2

Galat. 8: 23—29. — Jerem. 33: 14—17.
 19 p. H. M. Keisarin nimipäivä.
 21 p. Ressun ovet suljetaan!
 Hyvää Joulua!
 20 T. Iisakki
 21 K. Tuomas k. 9,6—2,50
 22 T. Rafael k. 9,7—2,51
 23 P. Israel k. 0,15 i.
 24 L. Aatami
 Tit. 2: 11—14.
 Joh. Ev. k. 9,8—2,54
 28 K. Viatt. last. p.
 29 T. Rauha k. 9,8—2,56
 30 P. Täavetti k. 9,8—2,58
 31 L. Sylvesteri k. 6,1 i.

Hinta 5 mk

Päänkirjoitus

Jo 102 vuotta täyttänyt koulumme on kokeillut jo kolme erilaista olemusta: ensin poikakoulusta yhteiskouluksi. Jälleen kerran se koki murroksen. Vuonna 1986 se muuttui luokattomaksi ja vuonna 1989 valinnaiseksi. Näin se myös toimi uudensuomen lukiojärjestelmän edelläkävijänä. Vuosina -92 ja -93 sisäänpääsy keskiarvot olivat huiman korkeita. Luokattomuus on nostanut keskiarvoja, mutta vastapainoksi myös laskenut Ressun henkeä (vai onko sekin laman vaikutusta?). Tähän ongelmaan ilmestyy "Pärskeitä"-lehtemme.

"Pärskeitä" ilmestyi viimeksi 60-luvulla. Tämän painoksen tarkoituksena on tuoda takaisin koululehtemme. Ehkä myös tämä nostalginen tuulahdus puhdistaa pölyntyneet aivomme ja virvoittaa oppilaat Ressun hengellä.

Lehden teossa on panostettu käytännön asioihin: loputonta juoksemista sponsoreiden ja mainosten perässä, lukemattomia soittoja lehtipainoihin. Kuusiviikkoisen kurssin aikana ei ehditty enää keskittyä selkeän linjan ja sisällön suunnitteluun. Silti "Pärskeitä" sisältää monta loistavaa juttua (kiitos siitä toimittajille).

Tässä se on, pohja tuleville painoksille, aloitus uudestisyntyneelle Ressutraditiolle.

Me teimme sen!

Kirjoitukset: Äidinkielen sanomalehtikurssi

Puhtaaksikirjoittaja: ei ota vastuuta...

Mainosten toimitus: Liisi Soroush

Kuvitus: Jaska

Taitto: Petra Arkimo

Sisälmys:

sivu 2	Päänkirjoitus
sivu 3	Historiaa lehtien sivuilta
sivu 5	Opettajien paljastuksia
sivu 10	Snellusta
sivu 11	Ressun Henki, Oopperan Kummitus
sivu 12	Ratakadun Ressu
sivu 13	Ressujen Rohinat
sivu 14	Barrikadien 90-Juku
sivu 16	Inside edition
sivu 18	Katsaus presidentinvaalikampanjaan
sivu 19	Näkökulmassa Suomi
sivu 20	Junassa on hauska matkustaa, Purjehtiminen
sivu 21	Siperiasta
sivu 22	Sukellussafari
sivu 24	Kolmas maailma kaupan
sivu 27	Syksyn sateita

Historiaa lehtien sivuilta

Jokainen Ressussa vuosien varrella ilmestynyt lehti on aikansa lapsi, joka peilaa oman historiallisen kautensa tapoja, arvoja ja asenteita Ressussa ja ympäröivässä yhteiskunnassa sekä antaa käsityksen silloisesta elämästä. Seuraavaan olen koonnut muutamia kirjallisia välähdyksiä menneiltä ajoilta. Ne kertovat nimenomaan oman koulumme värikkäistä vaiheista oppilaiden näkökulmasta katsottuna. Aloitamme 85 vuoden takaa, jolloin monien nykyisten ressurien isovanhemmatkaan eivät olleet vielä syntyneet.

Vuonna 1908 ilmestyneessä "Pakinat"-lehdessä oli mm. nimimerkki "kynän" kirjoitus, jossa kauhisteltiin erään oppilaan sopimatonta käytöstä.

"Ikävä tapaus sattui VIII:lla luokalla tänä eräänä lauantaina. Eräs oppilas käyttäytyi niin sopimattomasti, etten voi olla vetämättä asiaa julkisuuteen, niin ikävää kuin se onki. Asian kulku oli seuraava: Uskonnon opettaja toi luokkaan eräitä kirjasia nimeltä "Toimi Waltarin muistoksi." Luokka oli tilannut niitä n. 20 kpl. Opettaja ilmoitti samalla, että häneltä kyllä saavat näitä kirjoja vielä sellaisetkin, jotka eivät niitä ennen ole tilanneet. Silloin eräs oppilas sanoa tokaisi: "En minä ainakaan halua, minä olin vihoissa Waltarin kanssa." Se ei ollut kauniisti sanottu."

Jatkossa "Kynä" osoittaa selvästi paheksuntansa kyseistä oppilasta kohtaan, joka näin julmasti oli maininnut väleistään kuolleen opettajansa kanssa. Hän päättää kirjoituksensa seuraavasti: "Oppilas, joka yllämainitun ikävyyden sai aikaan, on aikaisemminkin kunnostautunut huonolla käytöksellään ja saanut nuhteita tovereiltaan. Toivon, että hän nyt jo parantaisi tapansa."

Vuonna 1937 ilmestyneessä "Pärskeissä" oli mm. kuvaus Ressun tavanmukaisista juhlilla.

"Tunnetusti on Ressun juhlissa aina tunnelmaa ja... niin... hm... ynnä muuta riittämiin. Kansaa oli kokoontunut eri puolilta Helsinkiä ja eri kouluista sangen runsaasti, mikä merkitsee tilapäistä tilanahtautta toveri-

kunnan muuten kroonillista tyhjyyttä potevassa kukkarossa. Kansan kokoontuessa juhlasaliin, jossa sivumennen sanoen vallitsi melkoinen "kuunpimennys", astui toverikunnan puheenjohtaja esiin ja lausui vieraat tervetulleeksi muutamien maailmanmiehen tyyneydellä lausutuina sanoin"...

"Tradition mukaan oli buffa järjestetty erinomaisesti. Kalle oli tosiaankin mies paikallaan, huolehtien hyvin kaikesta ruumiillisesta ravinnosta. Erikoisesti pantiin merkille jäätelöpuikot, joiden hankkiminen oli erittäin onnistunut keksintö. Varsinkin tällaisessa tilaisuudessa, jossa ilmasto pyrkii muodostumaan enemmän tai vähemmän trooppiseksi. Merkille on pantava myöskin, että buffan mehuissa oli muutakin kuin kaksi tunnettua alkuainetta."

Nimimerkki "Korppi" kertoo jutussaan myös juhlan eri ohjelmanumeroista ja lopettaa kirjoituksensa toteamalla: "Kaiken kaikkiaan näytti jokaisella olevan hauskaa ja sehän olikin yksi juhlan tarkoituksista. Ressun juhlalat ovatkin aina ylivetoja, siinä on yksinkertainen totuus."

Allekirjoituksella Tapiovaara varustettu juttu "Ja me pojat naurettiin" löytyy vuonna 1965 ilmestyneestä "Pärskeistä."

"Siinä minä seisoin katsellen tuota remuaavaa, alati liikkuvaa ihmismassaa. Näin kuinka noiden Ressun soutajien naamat olivat hiestä märät, mutta ne nauroivat ja hymyilivät kukin taitonsa mukaan. Näin myös sen toisen koulun soutajat. Hekin olivat hiestä märkiä, mutta he eivät hymyilleet. He vain olivat. Näin kuinka käsiä puristeltiin, kuinka voittajat pilailivat noiden toisten kustannuksella. Minä en pilailut. Minä itkin sisimmässäni, mutta kasvoni hymyilivät. En minä surullinen ollut, mutta en voinut sille mitään, että kyyneleet tulivat silmiimme. Muistelin kuinka se tapahtui. He sousivat ja ne toisetkin sousivat, mutta ne eivät soutaneet yhtä hyvin. Meidän koulumme voitti. Se sai hienon palkinnon, ja kaikki olivat iloisia, mutta minä itkin. Tunsin kuinka kuuma kyynele vierähti poskeani pitkin

pudoten sitten jonnekin. Kaikki ystäväni nauroivat. Luulin heidän nauravan minulle, mutta eivät he minulle nauraneet, vaan he nauroivat ilosta. Miksi itkin kun muut nauroivat ja iloitsivat?

Nuo soutajat minua säälistivät. He olivat niin hikisiä, että olisin tahtonut kuivata heidät. Mutta sitten aivan yhtäkkiä tajusin miksi itkin. Minähän olin onnellinen. Minä itkin ilosta. En enää säälinyt noita toisen koulun oppilaita, jotka olivat soutaneet hitaammin kuin meidän koulun oppilaat. Minä nauroin."

Lopuksi muutamia "uuden, radikaalin aikakauden mielipidekirjoituksia vuoden 1971 "Pärskeiden" yleisön osastosta. "Kommunisti-Kimmo ja internationaali-Immu" ovat allekirjoittaneet seuraavan: "Suomiko vapaa maa? Ei, vaan puhdaspiirteinen fasistinen poliisivaltio!

Saako täällä lyödä poliisia? Saako täällä antaa maikoille turpiin? Saako Stockmannin näytekkinan rikkoa ja viedä riistäjiltä tavaraa köyhälle kansalle? Ei, poliisi on heti paikalla! Alas tämä mätä yhteiskunta!"

Nimimerkki "Tyttöjä kaipaava" kirjoittaa puolestaan Ressun poikakoulusta näin: "Miksi Ressu on vielä poikakoulu? Kuuluuko poikakouluperiaate Ressun statukseen, mitä ei enää ole? Pitääkö meidän odottaa puoli vuosikymmentä ennenkuin koulu-uudistus tulee? Eikö koko koulu voisi painostaa niitä elimiä, jotka päättävät asian?"

Tähän päättyy historiallinen aikamatkamme Ressun menneeseen elämään. Olisi kiinnostavaa tietää, mitä nämä poikakoulun raunioille saapuneet entiset oppilaat tuumaisivat nykymentä.

Anni Välikangas

Opettajien paljastuksia

Suvi-Päivi "Kemia on elämää" Malvikko
"Toivottavasti olla mitään ideaalikaasuja!"

Me: "Kertoisitko hiukan opettajan koulutuksesta ja aikaisemmista työpaikoistasi sekä siitä, kuinka satuit tulemaan tänne Ressuun ja miten kauan olet ollut täällä?"

SP: "Hups! Jos aloitetaan siitä, että mikä on koulutus. No, mä oon opiskellut tuolla Jyväskylän yliopistossa Filosofian kandidaatiksi. Siellä mulla oli pääaineena kemia, mutta luin myös matikkaa ja fysiikkaa. Kun mä olin opetuspuolella, niin musta tuli sitten opettaja. Eli koulutus on sitä, että olen... olen opettaja (hih-hih). Mikäs se seuraava kysymys olikaan? - Niin, mä tulin Ressuun vuosi sitten syksyllä. Mä pääsin naimisiin tänne Helsinkiin ja työpaikka piti hakea. Sitten mä löysin sattumalta Tämän Ressun ihanan koulun... Aikaisemmin mä olen ollut tuolla Hämeen läänin hallituksessa, ympäristösuojelutoimiston ylitarkastajana."

Me: "Rakastatko meitä oppilaita?"

SP: "... Ky-kyllä."

Me: "Onko Sinulla jotain mottoa tai elämänohjetta?"

SP: (tirskaus)"... mottoa? Hmm... Niitä on montakin. Tuota... Sellainen motto, joka on itsellenikin hyvin... erittäin tarpeellinen, kuuluu: "Tee tänään sellainen, mitä et huomenna enää voi (tehdä)."

Me: "Onko kemia ristiriidassa luomiskertomuksen kanssa?"

SP: "Ei ole, vaan se tukee sitä."

Me: "Miten pidät hauskaa?"

SP: "Oppilaiden kanssa tunnilla (naurua)."

Me: "Siis vapaa-ajallasi..."

SP: "No tietty hyvien ystävien ja urheilun parissa."

Me: "Saisinko udella minkä urheilun?"

SP: "No tuota... Mä lenkkeilen ja käyn kuntosalilla sekä, niin, uin ja kaikkea sellaista..."

Me: "Sangen urheilullista, sanoisin. Mihin etanolia käytetään, miten itse sitä käytät, miksi sitä käytetään ja miten sitä pitäisi käyttää?"

SP: (heh-heh)"... Mihin etanolia käytetään? No, sitä käytetään hyvin monenlaisiin tarkoituksiin ja niin tuota... myös kemian laboratoriossa muun muassa, oikeastaan sangen paljonkin... erilaisissa töissä. - Yleensä sitä pitäisi käyttää kohtuudella ja... oikein, myös, kun kemiasta on puhe. - Miksiköhän sitä käytetään...? Meitä on monenlaisia, ja toiset tarvitsee turvaa tässä kovassa maailmassa. Itse käytän ainetta kohtuudella."

Me: "Selittäisitkö lyhyesti, miksi alkuaineet ovat?"

SP: "Voisi yhtä hyvin kysyä sellaisen kysymyksen, että "miksi tämä maailma on olemassa?""

Me: "Suomessa vallitsevat luonnossa joskus niin sanotut NTP-olosuhteet. Miten ihmiset reagoivat keskenään näissä NTP-olosuhteissa?"

SP: (repeää)"... Tiedä siitä sitten... Toivottavasti me ei olla mitään ideaalikaasuja!"

Me: "Kysyvätkö oppilaat joskus tyhmiä ja milloin näin tapahtuu?"

SP: "No, oikeastaan, eivät oppilaat kysy tyhmiä... Voihan olla, että se olen mä, joka kysyn ihan hölmöjä ja sitten te turhaututte siellä luokassa... Silti, kaikenlaiset kysymykset ovat ihan hienoja ja hyödyllisiä ja... sillälailla saa tuntiakin mukavasti kulumaan, kun syntyy tällaista vuorovaikutusta oppilaiden ja opettajan välille."

Me: "Onko Sinusta joskus tuntunut siltä, että olisit yliarvioinut oppilaidesi ymmärräskyvyn?"

Sp: "Voi olla niinkin, se riippuu ihan teistä, millaista palautetta annatte."

Me: "Onkos jotain käytännön esimerkkejä?"

SP: "No, ei oikeastaan... Te ootte näet täällä Ressussa tosi mahtavaa ainesta, eikä mulla ole mitään valittamista. Te ootte kyllä oikein aktiivisia, innokkaita ja motivoituneita."

Me: "Kiitos kehuista."

SP: "Eipä kestä."

INVESTOI TULEVAISUUTEEN

Kielitaidon tärkeyttä ei voi tarpeeksi painottaa. Kouluopetus antaa hyvän teoreettisen pohjan, mutta vasta oleskelu ulkomailla, kielen omassa ympäristössä, opettaa käyttämään kielitaitoa oikein. Samalla se lisää opiskelumotivaatiota. Eurooppalainen Kielikoulu on ollut mukana kehittämässä suomalaisten kielitaitoa jo kolmen vuosikymmenen ajan. Nyt on aika investoida tulevaisuuteen!

EK Kielimatkat koululaisille

- 3-5 viikon kielimatkat ulkomailla 11-18-vuotiaille
- Englanti, USA, Australia, Malta, Gibraltar, Ranska, Saksa, Itävalta, Ruotsi
- Suurkaupunkivierailu sisältyy aina hintaan
- Englantiin myös Pariisin kautta, yöpyminen EuroDisneyssä
- Kysy edullista EK-luottoa (vuotuinen korko 4,9%)
- Nopeille jopa 500 mk alennus!

EF Foundation vaihto-oppilasvuosi

- Vaihto-oppilasvuosi USA:ssa 15-18-vuotiaille
- Myös Kanadaan, Australiaan, Uuteen-Seelantiin, Saksaan ja Ranskaan
- Myös puolen vuoden ohjelma
- Tehokkaat valmennuskurssit
- Mahdollisuus hankkia ajokortti
- Discovery Tours kaikissa kohdemaissa
- Kysy edullista EK-luottoa 4,9%
- Aatteellinen on turvallinen!

EF Kansainväliset Kielikoulut

- Ympärivuotiset kielikurssit opiskelijoille ja aikuisille
- Kurssien pituus 2-50 viikkoa
- EF:n omat koulut kaikissa kohteissa
- Kohteina Englanti, Irlanti, USA, Kanada, Australia, Malta, Saksa, Ranska, Espanja, Italia
- **EF Opintovuosi ulkomailla**
- 9 kk ohjelmat 17-28-vuotiaille
- **EF Liike-elämän kielikurssit**
- Rääpätköidyt kielikurssit yrityksille

Eurooppalainen Kielikoulu
Kalevankatu 44
00180 Helsinki

9800-54354 (ilmaiseksi)

Esko "Do-You-Wanna-Dance" Rausmaa
"Tarviskos se näyttää, vai?"

Me: "Näin alkajaisiksi, kuinka tulit kiinnostuneeksi urheilusta?"

Rauski: "No, ehkä olen ollut liikunnasta kiinnostunut koko ikäni, ja ihan omista kouluvuosista saakka."

Me: "Sitten seuraa pitkä kysymys: minkälainen koulutus Sinulla on ja missä ole työskennellyt ennen Ressua, vai oletko ollut täällä koko opettajanurasi ajan?"

Rauski: "No, minulla on sen aikainen voimistelunopettajantutkinto, siis vuonna viisikymmentäyhdeksän, ja vuodesta kuusikymmentä olen täällä Ressussa ollut. Se yksi vuosi menuauskultointiin, eli kuusikymmentäyhdeksänkuusikymmentä. Täten oon oikeastaan koko elämäni täällä ollut, ja ehkä tänne kuolenkin vielä."

Me: "Toivottavasti et, mutta onpa mittava ura. Sanopa, kuinka oikeastaan tulit valinneeksi koulukseksi juuri Ressun silloin aikoinaan?"

Rauski: "Jaahas... Siihen aikaan kun mä olin valmistautunut ja piti mennä töihin, niin Helsingissä oli nämä kaksi koulua, Tossu ja Ressu, ja tottakai mä tulin Tos... (ööh)... tosiaan Ressuun enkä Tossuun. Molemmat oli tosiaan niinkuin mahdollisia ja siihen aikaan oli... jonkin verran paikkoja avoinna. Nythän tilanne on ihan toisin tänä päivänä, ettei oikeastaan hakeuduta, vaan otetaan yhdestä kaupungin virasta toiseen, jos näin siirtyy... Ehkä nuoremmilla on nykyään vaikeuksia päästä töihin, ainakin enemmän kuin ennen, siis minun alallani."

Me: "Onko liikunta julmaa?"

Rauski: "Jaa, se riippuu siitä, miten sen ottaa. Liikunta voi olla hyvinkin julmaa, jos räikkää itseään ihan sinne äärimmäisyyden rajoille asti. Liikunnan voi toki ottaa myös mielihyvää tuottavana toimintana, ja se on taas ihan täysin tästä yksilöstä kiinni, joka urheilua harrastaa."

Me: "Rakastatko meitä oppilaita?"

Rauski: "Ennen kaikkea teitä, vai pitäisikö olla muitakin rakkauden kohteita?"

Me: "Mikä on mottosi, vai onko sinulla sellaista?"

Rauski: "No, liikuntavietin herättäminen olisi sellainen motto; liikunta pitäisi tuntea omakseen ja siitä pitäisi estoitta nauttia. Silloin liikunta oikein vastaa tarkoitustaan, eli ei niin, että pakotetaan kaverit tai oppilaat vaan siten, että hän kokee, että "nyt mä teen itselleni jotain tärkeää, kun mä liikun". Pitää nauttia siitä puuhasta sinänsä, itsenään."

Me: "Kuinka itse pidät hauskaa, työn ulkopuolella, siis? Urheiletko, luetko kirjoja vai mitä teet?"

Rauski: "No, voin sanoa, että mulla on nykyään aika paljon, ehkä karttuvan iän mukana, tällaisia kirjoitusharrastuksia. Mutta varsinkin aikoinaan ja... ja aikaisempina vuosikymmeninä on kyllä tanssi, nimenomaan kansantanssi, ollut lähellä sydäntäni."

Me: "Tästähän pääsemme kätevästi seuraavaan kysymykseen: Sinähän olet tanssinopettaja. Kuinka käy cha-cha-cha?"

Rauski: "Se riippuu parista, mutta hyvinhän se käy... Tarviskos se näyttää, vai? Ei kai täällä vedeota ole? (Oli siellä. Rauski ottaa muutama tanssiaskelen, pyörähtää pöydän ympäri ja istahtaa paikoilleen. Jatkamme haastattelua.)

Me: "Sinähän oletkin ollut täällä melkoisen kauan, ja monia hauskoja muistoja on varmaan kertynyt vuosien varrelta. Näin suoralta kädeltä, osaatko kertoa hupaisimman koulu-muistosi, tai ehkäpä mileinpainuvimman?"

Rauski: "Olette oikeassa, kaikkea mukavaa on sattunut... No, en minä oikeastaan nyt osaa nimetä sitä kaikkein elävintä muistoa, mutta vuosikymmenten aikana on ollut kaikennäköistä... Mutta ehkä parhaiten jää mieleen sellaiset poikien - siihen aikaan tämä oli nimittäin poikakoulu - toilaukset, joita aina sattui tuohon aikaan milloin minkäkinlaisia, joista osa ehkä nykypäivänä olisi vähän enemmänkin kuin arveluttavia. Muistan, kun kerran penkkaripäivänä, joskus kaksikymmentä-kaksikymmentäviisi vuotta sitten, opettajain huoneeseen ilmestyi yks'kaks elävä kana, joka sitten lenteli siellä ympäriinsä. Se oli sen aikaisten kolmosten eli kahdeksaluokkalaisten yllättävä jekku meille opettajille. Ehkä me oltiin kaikki kanan näköisiä."

Me: "Sä aina motivoit meitä koululaisia puhumalla "kympin oppilaita". Oletkos itse sellainen?"

Rauski: "No, mä sain sen "kympin" paidan joskus vuonna kahdeksankytseitsemän tai kahdeksänkytkahdeksän, joskus silloin, ja siitähän koko tämä "kymppihomma" on alkunsa saanut, vai onkohan...? Ehkä siinä on ollut jotain huulta minun taholtani jo aikaisemmin, että "kympin mies tekee sitä ja tätä." Ja jos hommailee jotain muuta, niin ei voi olla kymppin oppilas. Ainakin toivoisin itsekin olevani sellainen kymppin oppilas."

Me: "Suurkiitokset!"

Rauski: "Olkaapa hyvä."

Frau Pirkko "Rube" Salo

"Mitä mun päässäni oikein on?"

Me: "Macht Deutsch Spaß oder hast Du kein Boch auf Dein Fach?"

Frau: "Doch, ich habe Bock auf mein Fach. Ja toivon mukaan tekin pidätte siitä. Mutta täytyy kyllä myöntää, että joskus suorastaan ottaa vähän päähän tämä... kun jaksot ovat aina näin täyteen pakattuja, että usein tulee kauhean kiire."

Me: "Rakastatko meitä oppilaita?"

Frau: "Aah, kyllä rakastan... useimmiten."

Me: "Se tuli sydäimestä. Nyt, voisitko kertoa meille, kuinka aluan alkaen kiinnostuit saksan kielestä ja kieliopista ja missä olet sitä opiskellut? Oletko opettanut jossain muualla ennen Ressuun tuloasi, missä? Entä kuinka ajautuit tänne armaaseen kouluunne ja milloin se mahtoi tapahtua?"

Frau: "Mä olin varmaan jo koulussa kiinnostunut kielistä eli siitä se alkoi... Koulutushan on tämä tavanomainen: maisterintutkinto yliopistossa, pääaineena germanistiikka, mitä seurasi vuoden auskultointi ja tuota... Mitä mun piti vielä paljastaa? Niin, aikaisemmista työpaikoista voin kertoa, että mä olin ensin oppikoulussa... Riihimäellä... Siihen aikaan, kun oli vielä tämä kahdeksanvuotinen oppikoulu. Siellähän oli siis oppilaita kymmenen-vuotiaista ekaluokkalaisista aina abiturientteihin asti. Sitten, kun Suomessa oli seitse-

mänkymmentäluvulla tämä koulu-uudistus, joka lopulta toteutettiin myös täällä pääkaupunkiseudulla ja Helsingissä, kävi niin, että minä olin Suomen viimeisessä tyttökoulussa, joka yhdistettiin Suomen viimeiseen poikakouluun, ja niin minä sitten saavuin tänne Ressuun. Se oli seitsenkymmenluvun loppua."

Me: "Kuinka huvittelet?"

Frau: "No lähinnä ystävien seurassa iltaa vietämällä. Mutta jos nyt harrastuksia tarkoittatte, niin jytäjumppaamalla ja... pidän myös lasketelusta."

Me: "Onko Sinulla jotain mottoa tai elämänohjetta?"

Frau: "No, ei sen erikoisempaa... Jaa, on mulla saksan lukijoille tämä värssy: "päättämällä pärjää!"

Me: "Käytännössä hyväksi koettu neuvo. Niin, olisimme hirveän kiinnostuneita tuosta ilmastavasta kampauksestasi... Miten sinä saat pysymään noin hienosti, meiltä se ei onnistu."

Frau: "Mikä ihme mun päässä on, kun kaikki siitä vuosikaudet puhuu? No, perussyy on varmaan se, että jos on päässä liikaa hiuksia, niin kai ne sitten nousevat pystyyn, ihan itseksseen. Sittenhän minä olen myös lähes vuosittain saanut abiturienteilta näitä jellypulloja (geeliä), jotka varmaan, vaikka ovatkin vain kaapissa, suuresti tehoavat."

Me: "Tästä tyylistäsi edelleen: millaisista vaatteista pidät?"

Frau: "Mä pidän sellaisista mukavista vaatteista, jotka eivät ahdistakaan eivätkä kiristä."

Me: "Sitten menemme politiikkaan: kuka seuraavista on mielestäsi paras saksalainen: Adof Hitler, Konrad Adenauer vai Willy Brand?"

Frau: "... No, varmaankin tämä Willy Brandt. Hänhän oli Saksassa niinkuin tällainen henkilö, joka yritti poistaa monenmoisia ristiriitoja idän ja lännen väliltä sekä lähentää eri osapuolia toisiinsa. Hänen ansiokseen voidaan varmaan ainakin osittain laskea ne sopimukset, jotka solmittiin entisen DDR:n ja Länsi-Saksan välille jo seitsemänkymmentäluvulla, kauan ennen tätä yhdistymisprosessia... Joten hän oli eräänlainen taustavaikuttaja siinä."

Me: "Danke Schön."

Frau: "Bitte schön."

Vesa "mitä nyt taas" Kinanen

"Ei siinä näin pitänyt käydä!"

Me: "Kerroppa ensin vähän koulutuksestasi."

Vesku: "Olen filosofian kandidaatti ja diplomi-insinööri."

Me: "Miksi kiinnostuit juuri matemaattisista aineista?"

Vesku: "Tota noin... Pääsee helpommalla - verrattuna vaikka reaaleihin tai kieliin..."

Me: "Mitä teit ennen Ressuun tuloasi?"

Vesku: "Joo, oon ollu VTT:llä tutkijana, ja sitte konsulttihommissa."

Me: "Miksi sitten ryhdyit opettajaksi? Kuinka kauan olet ollut täällä Ressussa?"

Vesku: "Ei musta koskaan pitänyt tulla opettaja. Mä tulin tänne sijaiseks ihan sattumalta viisi vuotta sitten. Ei siinä näin pitänyt käydä!"

Me: "Onko Marjatta Niskanen ystäväsi?"

Vesku: "Lähin työkaveri."

Me: "Rakastatko meitä oppilaita?"

Vesku: "Luultavasti mä en muuten olis täällä. Olisin keksinyt jotain muuta."

Me: "Entä mitä mieltä olet siitä, että joudut nyt ravaamaan kahden koulun välillä ja vielä opettamaan siinä sivussa?"

Vesku: "Ei siinä mitään: viime jaksossakin vaihdoin joka tunti. Mulla ei ollut yhtään vapaata välituntia. Se on hyväksyttävä tosiasia."

Me: "Ja siirrymme kuivista kouluasioista vapaa-aikaan... Miten rentoudut?"

Vesku: "Rakennan museoautoa jo... tota noin... kolmatta vuotta. Se vie melkein yhtä paljon aikaa, kuin koulu. Ystävät on myös tärkeitä."

Me: "Mottosi tai elämänohjeesi?"

Vesku: "Lue juhlasalin seiniltä! Sieltä oon niitä lukenut jo kahdeksan vuotta. (Vesa tunnustaa ettei hän omina kouluaikoinaan jaksanut kuunnella juhlasalissa pidettyjä aamunavauksia, vaan tutkiskeli seinillä olevia lauseita ja tarkkaili ovatko kirjaimet samalla tasolla.)"

Me: "Kerro meille vitsi."

Vesku: "Ei tuu mieleen nyt heti yhtään. Tällaisessa jaksossa tulee kyllä ihan tosikoks, kun on neljä FA3-kurssia. Tässä tulee tosiaan ihan papukaijaks!"

Hannu "rakastakaa pistettä" Rajas

"Se on intohimoinen: toisaalta raju, toisaalta hellä"

Me: "No päivää, lehtori! (ihan Hannu vaan) Kerrohan, kuinka kiinnostuit äidinkielestä."

Hannu: "Kiinnostuin äidinkielestä heti opittuani lukemaan. Tiesin jo kansakoulussa, että minusta tulee opettaja."

Me: "Millainen on koulutusohjasi?"

Hannu: "Olen opiskellut Helsingin yliopistossa suomen kieltä, kotimaista kirjallisuutta, kansanrunoutta, pohjoismaista filologiaa ja kasvatustieteitä. Olen suorittanut filosofian kandidaatin tutkinnon ja saanut filosofian maisterin arvon. Olen auskultoinut Helsingissä Tyttönormaalilyseossa ja Normaalilyseossa."

Me: "Oletko työskennellyt muualla ennen Ressuun tuloasi?"

Hannu: "Olen toiminut opettajana Raahessa, Porissa ja Helsingissä (Helsingin yksityislyseossa, Meilahden yhteiskoulussa ja Helsingin lyseossa, nykyisessä Ressun lukiossa)."

Me: "Milloin ja miten päädyit juuri Ressuun?"

Hannu: "Vuonna 1973 minut nimitettiin suomen kielen nuoremmaksi lehtoriksi Helsingin lyseoon; vuonna 1977 koulu siirtyi kaupungin omistukseen, jolloin sain nimityksen vanhemmaksi lehtoriksi. Olin viihtynyt Porin lyseossa (poikakoulu) ja päätin jatkaa samoissa merkeissä."

Me: "Miten on, rakastatko meitä oppilaita?"

Hannu: "Vielä kysytte. Eihän rakkauttani voi salata."

Me: "Onko äidinkieli eroottista?"

Hannu: "Jo muinaiset kreikkalaiset puhuivat pedagogisesta eroksesta. Useimmat tunnustavat rakkautensa äidinkielellään."

Me: "Mikä on mielipiteesi nykynuorten kielikorvasta?"

Hannu: "Nykynuorten kielikorva kelpaa."

Me: "Millainen on sinun ja punakynäsi suhde, eritoten aineitamme korjatessasi?"

Hannu: "Punakynäni on intohimoinen: toisaalta raju, toisaalta hellä."

Me: "Miten pidät hauskaa?"

Hannu: "Tapailen ystäviäni. Rakastan juna-matkoja."

Me: "Kuka on suosikkikirjailijasi?"

Hannu: "Suosikkikirjailijani on Otto Manninen"

Me: "Entä mielikielioppisääntösi?"

Hannu: "Verbin persoonamuoto lauseessa on lauseen predikaatti."

Me: "Mitä mieltä olit, kun Ressu muuttui poikakoulusta tytöillekin avoimeksi lukioksi?"

Hannu: "Ensi hämmennyksestä toivuttuani sopeuduin pian. Tytöt kuuluvat Ressuun."

Me: "Mihin hahmoon voisit samaistua Kau-niissa ja rohkeissa?"

Hannu: "En kehenkään."

Me: "Me kaikki tiedämme, että pidät sängen paljon runoudesta. Näin loppuun voisitkin joko laatia oman runon tai siteerata jotakin suosikkiasi."

*Leikitään nyt sitä uutta leikkiä,
että olemme onnellisia
ja kaikkialla.*

(Helvi Juvonen, Uusi leikki)

Marjatta "tarttis osata" Niskanen

"Ei oo jäänyt mitään loruja"

Me: "Haluaisimme tietää koulutuksestanne, aikaisemmista työpaikoista, Ressussa oloajasta ja miten päädyit juuri tänne?"

Marjatta: "Filosofian kandidaatti... mikä se siltä oli?"

Me: "Sitten oli aikaisemmat työpaikat."

Marjatta: "Vakinaiset työpaikat on aikasemat... Etelä-Espoon yhteiskoulu, joka nykyään on nimeltään Alppilahden lukio ja Kaitaan lukio, joka oli silloin Vapaaniemen yhteiskoulu. Ja kaksikymmentä vuotta sitten mä oon tullu Ressuun, siis -73 syksyllä."

Me: "No kuinka sitten päädyit tänne?"

Marjatta: "Hakemalla! No tää oli tunnettu koulu ja mä halusin sieltä Espoosta pois. Mä halusin lähemmäs ja tääl oli tunnettu koulu paikka auki."

Me: "Sitten: onko matikka ja fyssa vinkeitä?"

Marjatta: "Riippuu siitä, jos vinkee tarkoittaa teidän kielessä samaa ku mun kielessä... No kyllä, jos se tarkoittaa mukavaa."

Me: "No rakastatko meitä?"

Marjatta: "Miksei."

Me: "Sitten mottosi?"

Marjatta: "Tuli ensimmäisenä mieleen, en tiedä, onko motto, mutta... yhdeltä abiluokalta oon saanu sellasen paidan, jossa..., jota nyt oon pitänyt kotipaitana... No siinä lukee "Tarttis osata"."

Me: "No miten pidät hauskaa?"

Marjatta: "Matkustamalla."

Me: "Mikä toisen asteen käyrä kuvaa sinua parhaiten? Nää on näitä psykologisia kysymyksiä."

Marjatta: "Kai se on ympyrä."

Me: "Millaisista vaatteista pidät?"

Marjatta: "...Noista niinsanotuista ajattomista vaatteista. Mutta juhlapuvussa saa olla sitte... vaikka mitä."

Me: "No ajaton onkin käytännöllisin... Mikä on paras Ressumuistosi?"

Marjatta: "Siihen on vaikea sanoa... No ehkä satavuotisjuhlat sitten silloin illalla, kun ne entiset ressut tulivat tapaamaan."

Me: "Mikä siinä oli niin mieleenpainuvaa?"

Marjatta: "No kun ne oli niin kivoja ne entiset ressut ja muistivat ja... tuota niil oli hauskoja muistoja siitä kouluajasta. Ja siltä tuota... heidän suhtautumisensa oli niin positiivinen... Ainakin silloin siltä ku mä yöllä tulin kotiin niin must oli niin kiva olo! Ne oli niin kivoja ollu."

Me: "Sä olet ollut saksankielisessä leikkikoulussa: osaatsa jonkin saksankielisen lorun?"

Marjatta: "Ei mulle jäänyt siitä... mitään, siitä saksalaisesta leikkikoulusta. Ei oo jäänyt mitään loruja."

Me: "Onko tyhmiä ihmisiä ja mistä ne tunnustaa?"

Marjatta: "Kyllähän niitä on, mutta enimmäkseen ne, joita sanotaan tyhmiksi ei oo mitään tyhmiä. Lahjakkuus on niin monenlaista, yks osaa yhtä toinen osaa toista. Tämmösiä todella tyhmiä ihmisiä on ilmeisesti hyvin vähän."

Me: "Kiitos kannustuksesta, vielä olis viimeinen kysymys: kai olet aidosti monotoninen?"

Marjatta: "Siihen on vaikea vastata, mitä "aidosti monotoninen" tarkoittaa muussa ku matematiikassa."

Kiitämme haastatteluista!

Snellu

Jo jonkin aikaa on kouluamme vaivannut eräs tietty ongelma. Itse päärakennuksen tilojen puutteen takia ovat lukiolaiset joutuneet käymään kouluansa kahdessa eri paikassa: Snellmanin ala-asteen tiloissa sekä itse päärakennuksessa.

Tämä on ollut ja tulee olemaan vuoteen 1995 asti suuri haitta opiskelulle. Tämä siksi, että kilometrin pituinen välimatka aiheuttaa alituisia myöhästelyjä. Lähes jokaisen tunnin alusta kuluu 5-10 minuuttia siihen, että myöhästelevät oppilaat ja toisinaan myös opettajat saapuvat paikalle. Pitkän päälle tämä väkisin vie huomattavan osan opiskeluajasta.

Alituinen paikanvaihtelu vähentää opiskelumotivaatiota, koska suurin osa toisen ja kolmannen vuositasen oppilaista tynnyntyy siihen. Tämä taas johtaa tuntivalppauden vähenemiseen. Tynnyntyminen johtuu välitunnin menettämisestä, koska se kuluu kokonaan opiskelupaikan vaihtamiseen. Kavereitakin näkee harvemmin kuin

opiskellessamme ainoastaan Ressussa, sillä on hyvin todennäköistä, että he ovat väärässä rakennuksessa. Tämä on suuri häiriötekijä tiedon kululle.

Haastateltuamme koulumme oppilaita, joilla on tunteja sekä Snellussa että Ressussa, saimme moninaisia, joskin usein painokelvottomia vastauksia. Yksikään heistä ei ollut Snellun puolella, ja vain noin 9% oli välinpitämättömiä sitä kohtaan. Kaikki muut olivat vastaan. Kun saamamme tulokseen vielä lisää vielä eräiden opettajiemme kitkerät kommentit Snellusta, on lähes koko lukio sitä vastaan. (Mutta Snellun ruokala on hyvä! toim. huom.)

Eräät ihmiset "puolustavat" Snellua väittämällä kävelymatkan olevan hyvää liikuntaa. Kirjoittajien mielestä ihmiset, jotka pitävät liikunnasta, harrastavat sitä muutenkin vapaa-aikanaan.

Ikävä kyllä tämän hetken ainoa vaihtoehto on kävely.

Kalle A. Ojala ja Arto Hämäläinen

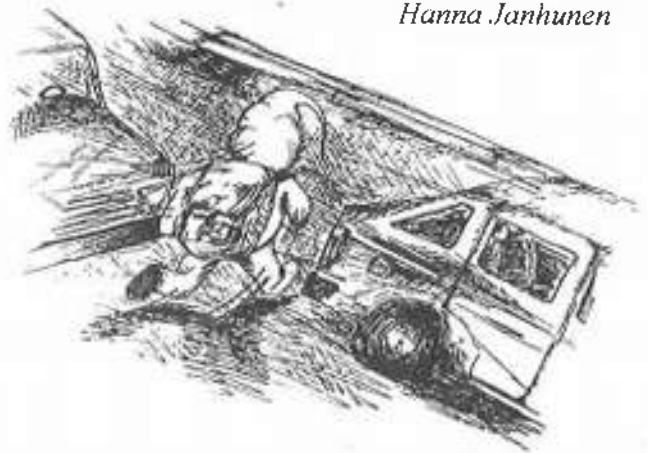

OUTO JULKKIS - RESSUN HENKI

Ressun henki, hän, jota kukaan ei ole lähi-vuosina tavannut, kuoliko hän poikakoulun myötä? Elääkö hän vain vanhimpien opettajien ja entisten oppilaiden muistoissa? Ehei, täällä minä olen. Tapaamiseni vain on kuntoa ja valppautta vaativaa.

Minä, Ressun henki, olen kiireinen tyyppi, joka ei paikallaan pysy. Nykyisin nimekseni sopii paremmin Jojo kuin Ressun Henki. Ihmettelette, että ette tapaa minua. Eikö kukaan ymmärrä, että Ressun ja Snellun välillä edestakaisin vipeltävän henkilön tapaaminen on ongelmallista.

En tunne teitä, nykyisiä ressuja, syynkin varmaan tiedätte. Kuinka voisin tuntea teidät, kun joudun juoksemaan kahden koulun välillä, ehtimättä pysähtyä hetkeksikään? Ehkä sinäkin tunnet sen olon, joka syntyy Ressun ja Snellun väliä juostessa.

Hanna Janhunen

Oopperan Kummitus

- Helsingin Kaupunginteatterin suur'urakka

Helsingin Kaupunginteatterin tämän syksyn tärkein tuotos on Oopperan Kummitus -musikaali. Esityksen valmistumisesta vastaa yli 150 työntekijää. Teos perustuu Gaston Leroux'n teokseen, suomentaja on on Juha Siltanen. Webberin säveltämää musiikkia ei esityksessä kuulla, koska sävellysten esittämisestä vaaditaan liian korkeaa hintaa.

Musikaali kertoo Pariisin Suurta Oopperaa hallitsevasta aaveesta, joka on rujo naamiota käyttävä murhaaja. Hän silpoo, kuristaa ja tappaa, tuntematta syyllisyyden tuntoa. Eräänä päivänä kummitus kohtaa köyhän pukijatyön Christinen ja rakastuu tähän. Kummitus järjestää Christinelle esiintymistilaisuuden, mutta oopperan katkera diiva tuhoaa suunnitelman. Pelätty aave raivostuu ja ryöstää kauniin Christinen. Suuren oopperan synkät kellariholvit saavat todistaa kauhistuttavia asioita, kun kummitus kostaa vääryyden.

Musikaalissa on runsaasti romantiikkaa, huumoria, selkäpiitä karmivaa jännitystä, taidokkaasti suunniteltuja pukuja ja hyvin harjoitettua musiikkia. Hannu Bisterin johtama kuoro on solisti tasoa, 22-henkinen orkesteri on ammatti muusikoita täynnä. Marjo Kuuselan luomaa koreografiaa tulkitsee kaupunginteatterin arvostettu tanssiryhmä.

Oopperan Kummituksen pääosissa on kaksoismiehitys. Kummituksena nähdään Oskari Katajisto / Kari Mattila, Christinenä Riitta Havukainen / Sanna Saarijärvi. Liput esitykseen ovat verrattain kalliit: permantopaikkojen 170 mk ja parvekkeen 120 mk. Suuri kaksois-ensi-ilta oli 20. ja 21. päivänä lokakuuta 1993.

Kaisa Järvinen

Ratakadun Ressu

eli stadilaisten käsitys sivistyksen kehdosta

Kauniit ja rohkeat (?) tyhjäntoimittajat Helle ja Husa päättivät raottaa tietämättömyyden rautaesirippua ja tehdä gallupin kaikenkärvaisten hesalaisten keskuudessa Ressusta, tuosta arvokkuuden ja viisauden tyssijasta. Varmoina voittoisasta lopputuloksesta he lähtivät kävelemään alas Kalevankatua kohti Stockaa. Huomattuaan nuorten koululintsa-reiden kaikonnen kadulta lämpimien kahvikupposten ääreen he päättivät aloittaa haastattelut vanhemmista henkilöistä. Ensimmäiseksi valituksi pääsi iäkäs rouvashenkilö, joka kuitenkin kieltäytyi kunniaa tuhahtaen. Apua, olisivatko kaikki haastateltavat tätä tasoa?! Muutaman silmänpäpöksen ajan toimittajat harkitsivat vaihtavansa gallupin kahvila-vertailuun, mutta päättivät sitten, että maailman oli saatava tietää totuus Suomen pääkaupungin asukkaiden älykkyysosamäärästä. Niinpä he bongasivat vaaniva korppikotkan katse silmissään seuraavat uhriensa, jotka paljastuivatkin sangen fiksuiksi ja filmaattisiksi uraputkinaisiksi, joille Ressun nimi merkitsi korkeita keskiarvoja ja perinteisyyttä. Sangen keskivertovastaus, kuten myöhemmin paljastui.

Näin kertakaikkiaan mainioon alkuun päästyään toimittajamme etenivät rivakasti läpi keskustan. Suurin osa valituista tunnisti Ressun arvokkaaksi, traditionaaliseksi, korkeita keskiarvoja pitäväksi kouluksi, joka ennen on toiminut poikakouluna. Hyvin merkilepantavaa oli se, että Ressusta oli valmistunut nimenomaan ystäviä. Koska tämä mielenkiintoinen piirre esiintyi 25-vuotiaista aina päälle seitsemänkymmppisiin sukupuoleen katsomatta, siihen voitiin soveltaa ns. HH-periaatetta: kaikilla sosiaalisesti ja henkisesti normaaleilla ihmisillä on ollut tuttuja Ressussa. Kysymys kuuluukin, missä nämä Ressut sitten ovat...

Muutamia hyvin mielenkiintoisia tapauksia oli. Eräs kolmekymppinen herrasmies

vastasi viattomasti kysymykseen Ressun sijainnista: "Siellä Ratakadulla..." Refleksinomaisesti toimittajien pulssi kiihtyi ja sormet ojentuivat tavoittelemaan vastaajaraukan kurkkua. Jokin kuitenkin toimittajien aivoissa viestitti, ettei olisi täysin sopivaa tappa miestä keskellä kirkasta päivää julkisella paikalla. Niinpä Helle tyytyi haromaan kiivaasti hiuksiaan ja Husa hymyilemään väkinäisesti ja huomauttamaan, että pieni väärinkäsitys oli nyt tapahtunut ja että Ressu sijaitsi Kalevankadulla eikä suinkaan Ratakadulla, jossa kuulemma toimi jokin Å-luokan lukio. Toinen nuori mies ei osannut sanoa Ressusta mitään, joten toimittajat päättelivät hänen tarkoittavan kuuluisaa lausahdusta: "Niin hyvä ettei sanotuksi saa". Iäkkäämpi herra taas lievästi järkyttyi kuullessaan entisen "poikakoulun, jossa oli hyviä urheilijoita", muuttuneen opinahjoksi, jonka tyttöpoikasuhde oli 2:1. Haastattelijatkin sanoivat pahoittelevansa tätä tosiasiaa.

Vain kerran Ressua sanottiin ns. hikariluokioksi. Tämän toteamuksen lausui julki henkilö, jonka mielipidettä tiedusteltiin Ate-neuminkujalla. Haastateltavan lausuntoon syytä kysyttäessä hän kertoi erään tuttunsa olevan opettajana kyseisessä koulussa. Mainittu tuttu oli kuulemma sen verran id****i, ettei koulustakaan voinut odottaa suuria. Tässä vaiheessa toimittajat suorittivat harkittua rykimistä, minkä jälkeen henkilö myönsi, etteivät oppilaat välttämättä olekaan samaa tasoa opettajan kanssa. Tähänkin mielipiteeseen toimittajamme pystyivät vilpittömästi yhtymään.

Lopulta Husa huomasi ajan suhteellisuusteorian pitävän paikkansa. Toimittajat olivat kuitenkin ennättäneet tehdä palveluksen koko Suomen kansalle ja paljastaneet asioiden oikean laidan. Last Action Heroes.

Inari Helle & Tiina Husa

Ressujen Rohinat

Superterzejä Ellusalle, kaupunki länsirannikolle ja "iihahanaa" odottaa. Muista: lupaukset ovat lupauksia.

Maikkusca

Terkkuja koulun kaikille kasvismuuleille

Eros, jonka nauru on kuin se, takaperin ja hidastettuna

Permanenttissin tuoksuisia terveisiä laulajapojille, kalliolle kukkulalle Raamatun voimin.

Rakkaudella "Fun-Chubn perusteilla"

Hahmotatko, Hinni the Hero? No, terveisiä kuitenkin.

Satu the Sankarilta

Šaanuska! Mitens päin pomppi? Poispäin varmaankin, kun ei sua enää nykyisin näe olenkaan. Onneks' pistit punaista päähän, niin erottuu pimeälläkin paremmin. Tiedät kai kuitenkin ettei punapäät pääse taivaaseen? Mulkaistaan kun tavataan!!!

Blondi & Lemmi Paholainen

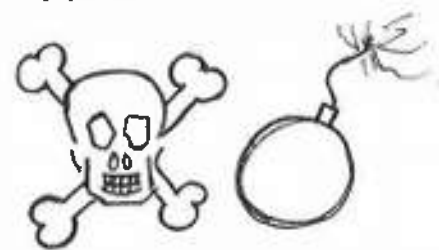
Terveisiä Kirsille, Tarulle, Riikalle, Lotalle, Karolle, Liinalle ja Järvimatoselle!

Karvakoppa

Megaterkkuja token luokan Blondi Top Femmoille plus porukan parille brunetelle! Oletteko muuten kuulleet mitä yhteistä on neljällä blondilla? Ei mitään, mitä he voisivat ajatella... Pakkasterkuin

Ki-Ta

Pankaa kymmenen rahaa kiven alle taik mä räjäytän!

Vaeltava aave

Hyvää matkaa Raili Saarinen!!!

Kiitollinen oppilaasi

Le question numéro 52: Quand est-ce que le soleil dort?

Teemu Lang + Riikka Suominen, Young Love?

Kaikki pätsipakteeri hyppäävät bubilleihin. Bubilleista jonit matkaavat gammaglobuliineihin. Ja kun kaksi yksinkertaista (blondia?) yhtyy syntyy Ranunculus peltatus. Siten syntyy gausen periaate. Toraus kaikille B2:sille!

Laamalohiini

Sinä ristiverinen, n.176 cm ja 17-vuotias poika opon ilmoitustaulun edessä 8.11.1993 klo 8.51. Sulla oli päällä hailakansiniset 501:set ja vaaleankeltainen pusero, jossa teksti: "If tou're Ridge, I'm a singer". Jalassa sulla oli vaaleanruskeat Ecco-kengät ja siniset sukat. Lisäksi sulla oli musta-lila Reebokin reppu oikealla olalla. Mä olin se 168 cm ja 16-vuotias tyttö, joka kulki siitä ohi. Mulla oli päällä tummanpunainen samettihame ja vaaleansininen neulepaita. Mulla on vaaleat, olkapäille ulottuvat, vähän kiharat hiukset. Katseemme kohtasivat. Jos olet vielä kiinnostunut, tule sinne silloin.

Minä

Sinä pienikokoinen ja sirokuinen (näлкиintynyt?) tyttönen! Katseemme kohtasivat koulun pimiössä, aivan pimeässä, kuvistunnilla 1.11 ja kiinnitysaineen avulla pääsimme yhteyteen. Jos kehittäminen kiinnostaa, niin ota yhteyttä, että päästään jatkamaan siitä mihin jäätin...

Foto-Eki

Toivottavasti
Erittäin
Railakkaat
Velikullat
Eivät
Innostu
Sorsimaan
Imeväisten
Alyä

I. luokan
C: kategorian
Lapsenmieliset
Lausuvat
Epäroimatta

♥, "Withdzei"

Barrikadien 90-luku?

Heikkoudella kuuntelemme vanhempiemme tarinoita villoista hippinuurista; mielenosoituksista, rauhanmarssista, politiikoinnista, undergroundista... Silloin vielä uskottiin maailmanparantamiseen, yksilön voimaan ja valtaan. Ja silloin toimittiin.

60- ja 70-luvuilla herääminen tietoisuuteen omasta vastuullisesta roolista yhteiskunnassa, aito huoli vallitsevasta tilanteesta ja maailmanpolitiikan kehityksestä sekä henkinen viireys tuntuvat kohdanneen asteittaisen kuolemansa 80-luvun hyvinvoinnin huippuvuosina. Taantumuksellinen kehitys on jatkunut meidän päiviimme saakka. Kansalaiset ovat vaipuneet huolestuttavaan horrostilaan Onnenpyörän ääreen. Ne valveutuneet kansalaiset, jotka ovat välttyneet kyyniseltä / välinpitämättömältä tunteukselta, eivät saa enää samanlaista ihailua osakseen kuin ennen. Esim. vihreät aktivistit leimautuvat helposti vain ne-hullut-jotka-sitovat-itsensä-kettingillä-kiinni-traktoreihin-tyypeiksi eivätkä tulevaisuuden voimavaroiksi. Enää ei uskota ihmisen vaikuttamismahdollisuuksiin maailmassa. Heittäydymme toivottomina tuhoon johdattelun kohtalon syliin.

Onko kaikki toivo jo mennyttä? Välittääkö kukaan enää mistään? Löytyykö meidän yhteiskunnastamme tahtoa ja voimaa muuttaa maailmaa? Ja jos ei, niin miksi? Voimmeko vaikuttaa? Mihin suuntaan aktiivisuus tulee kehittymään 90-luvulla? Selviä merkkejä kansalaisten kuuluvan kannanoton ilmaisun kasvustahan on. Onko uusi 60-luku edessä?

Aihetta on pohtinut 4 vireää haastateltavaa koulustamme:

Lotta Grönholm: Nyky-yhteiskunnassa vaikuttaminen on pitkälti kiinni omasta tahdosta; jos haluaa vaikuttaa, se on mahdollista. Vaikka ihmiset pohtivatkin asioita, he harvoin tekevät mitään epäkohtien korjaamisen hyväksi. Tämä nykyinen passiivisuus johtuu osittain mm. siitä, että esimerkit, joita ihmiset tarvitsevat toimiakseen, puuttuvat ja siitä, että Suomessa keskustellaan aivan liian vähän

politiikasta. Kuitenkin nyt 90-luvulla julkinen kannanotto lisääntyy vähitellen. Kannanotto ei koske niinkään globaaleja ongelmia kuin oman hyvinvoinnin laskua. Kohta itä voisi lähteä korjaamaan yhteiskunnallisia epäkohtia saatuaan ensin tarpeeksi tietoa. Ennen kannan julistusta täytyy perehtyä riittävästi asioihin, muutoin voi olla helposti väärässä.

Jouko Orava: Yksilö pystyy vaikuttamaan yhteiskunnassa, jos tahtoa riittää. Harvemmin ihmisillä kuitenkaan on halua lähteä muuttamaan asioita. Nykyinen passiivisuus on enimmäkseen seurausta kasvatuksista. 80-lukukin vaikutti osaltaan laiskistavana. Kaikesta huolimatta ihmisten aktiivisuus tulee nousemaan lähitulevaisuudessa; esim. "hiihullit" tulevat järjestämään yhä enemmän mielenosoituksia. Nykyinen vaikuttaminen on kuitenkin näkyvämpää kuin 60- ja 70-luvuilla; toiminnan sijasta pelataan suhteilla. Jouko itse "lähtisi barrikadeille", jos asia koskisi häntä riittävän henkilökohtaisesti.

Tuuli Oksanen: keskimäärin ihminen ei pysty vaikuttamaan. Vaikuttamiseen tarvitaan suhteita, ja ilman niitä yksilö helposti musertuu byrokratian alle. Kuitenkin erittäin aktiivisia ihmisiä löytyy nyky-yhteiskunnasta paljonkin. Ihmiset tietävät milloin lähteä liikkeelle ja usommiten he sitten myös lähtevätkin. Mutta sitten löytyy myös yhteiskunnan lannistamia yksilöitä, jotka seuraavat välinpitämättöminä sivusta. Passiivisuus yhteiskunnassa johtuu myös siitä, että ihmisten mielestä on tärkeämpääkin asioita kuin politiikka eivätkä he halua sekaantua asioihin. Nykyisin on pientä liikehdintää; pinnan alla saattaa kuohua. Aktiivisuus on nykyisin kuitenkin huomaamattomampaa kuin esim. 60-luvulla; asiat kohdistetaan tarkemmin eikä äänekäs protestointi ole välttämätöntä, kun muitakin vaikuttamisen keinoja löytyy. Tuuli itse ei lähtisi barrikadeille, hänen mielestään esim. suuret mielenosoitukset menettävät helposti alkuperäisen tarkoituksessa. Hän lähtisi liikkeelle "suuren" asian puolesta erilaisia kanavia käyttäen.

TOMI MAILA. Ihmiset pystyvät vaikuttamaan, jos he niin haluavat ja jos suhteita sekä pitkäjänteistä energiaa riittää. Nyky-yhteiskunnan passiivisuus johtuu siitä, että ihmiset eivät yksinkertaisesti ole kiinnostuneita yhteiskunnallisista asioista; tilanne ei ole vielä riittävän paha, eikä suurin osa ihmisistä koe ongelmia henkilökohtaisesti. Ihmiset ovat turtuneita. He eivät koe, että heillä olisi vaikutusmahdollisuuksia. Lähitulevaisuudessa aktiivisuus tulee nousemaan, nykyisen tilanteen pahentuminen pakottaa ajattelemaan. Vallankumousta ei ole tiedossa, mutta mahdolliset agitaattorit voivat saada aikaan suuriakin juttuja. Tomi ei henkilökohtaisesti alkaisi järjestää mielenosoituksia, vaan lähtisi ajamaan asioita rauhallisemmin. "Aktiivisuuden" intensiivisyyden takia hän voisi yrittää parantaa maailmaa myös muiden aktiivisten ihmisten kautta.

ISOVELI VALVOO

-ENTÄ SINÄ, OLETKO SINÄ HEREILLÄ?

Johanna Karatmaa

S I S U S T U S L I I K E

ZAZA

ANNANKATU 23, 00100 HELSINKI

Inside Edition

Kaikki suihku(verho)seurapiireihin lukeutuvat:

TUTISKAA!!! Kukaan ei säästy näiden lahjomattomien, salamaakin nopeampien julkisreporttereiden kameroilta. He todistavat noloimmat hetkesi ja levittävät ne raasti julkisuuteen... Jos luulit muiden jo unohtaneen epämieluisat kokemuksesi, palautuvat ne tämän jutun myötä **Flashback**einä mieleesi. Siis, lopeta lukeminen viimeistään tähän jos muistat salamavalon joskus välähtäneen...

Ressun suihku(verho)seurapiiri sai tänä syksynä uuden **Party Animalin Jan Otto Blomin** palatua Jenkeistä. Janne on tuttu näky kaikissa koulumme bailuissa, joissa hän usein onkin esiintynyt suihkunraikkaana ja saunanpuhtaana, kevyessä vaateuksessa.

Tämä Suomen Nurejev tuntee omakseen myös käskyt: "Maahan!", "Istu!" ja "Anna tassu!". Hyvin näytti poika käskyt oppineen nautittuaan kulmakunnan (Malmin) ykkösmestän A&K-grillin antimia ennen Hannan illanistujaisia (miksei myös niiden aikana ja niiden jälkeen aamun sarastaessa...)

Näissä super-hyper-extra-grunge (Z+++...)-tekno-MEGA-PARTYISSA ja myös muissa suuren osanottajamäärän (?) saavuttaneissa kokoontumisissa kuultua:

1. "Jos te ette luovuta minulle osaa teidän poppeliscorneista, niin te saatte vielä katua!"
Lausumisoheje: synkkä äänenpaino. "Mullapas onkin repussa oma jääkaappi, jossa on mun lihikset, kedari ja jääpalat. Te kadutte varsinkin kun mä puhallan teiän naamalle lihishajua!"

Muistutti lähinnä hiljaista hönkinää...

(By the way: palstan tekijät ehdottivat lehden nimeksi "Me Pärssiset", mutta kannatus ei ollut riittävä.)

2. Tilastojen mukaan ihminen tekee tunnustuksia nk. nautintoaineiden vaikutuksen alaisena, mutta koulumme macholta, Rommilta, näitä paljastuksia lipsahtelee useimmiten veren alkoholipitoisuuden ollessa 0,0 %. "Hei, vähänks teillä on siistejä maatuskoja, mä leikin tollasilla aina pienenä!"
Hatunnosto Rommille. Kukapa ei olisi pienenä leikkinyt maatuskoilla, mutta vain tosimies sen tunnustaa.

Hei Hanna, miksi et sä kertonut mulle, ett tää on koiran ruokaa!?

3. **Salakuuntelu kunniaan!** Se tuotti nyt julkaittavia tuloksia eli otteita Ressun kypsien abiturienttien keskusteluista Snellun pihalla: "99% muijista on koneita". "Hmmm..." "Tilastojen mukaan Tukholmassa päästään pyöreään kolminumeroiseen lukuun". "Hei dum-ass, mistä sä ton muka luit?" "Mennään testaa... Lähetään Stokikseen bongamaan tipuja!" **TULOKSET... HMMM...**

Nestetasapainon ylläpitämisen lisäksi meidän resujen joukossa on myös niitä, jotka taastusti huolehtivat päivittäisen energiatarpeen tyydyttämisestä. Juttua kirjoitettaessa ykkössijalla on 2. c:n Marika Mäenpää: "mä kävin just molemmissa kouluissa syömässä ja sitt mä menin Pizza Hut:iin luonaspartyihin ja tein Marjan (Jokinen 2. d) kanssa uuden ennätyksen: **13 palaa!** Sitt mä ostin torilta 3 mk:n omenan ja sitt mä ostin kaupasta mandariineja ja sitt..."

Voimavaramme eivät suinkaan rajoitu kouluympäristöön. Reportterimme tapasi Laura H:n (käytämme sukunimestä vain ensimmäistä kirjainta, jottei Krisu-kulta saisi tietää). Annankadun ja Iso-Roban kulmassa erään lauantain vastaisena yönä. Hän oli uppoutunut juttelemaan erittäin kiinnostuneena noin 30-vuotiaan miehen kanssa: "Mä lähtisin kyllä sun kanssa Cantina Westiin, mutta ku tää mu kundikamu Arska ei varmaan tykkäis..."
Huolestunut kysymys päättäjille: Onko resujen arvomaailma aivan normaali?!

Voi sitä resukkaa, joka ei päässyt nauttimaan luonnonrauhasta idyllisessä Sommarössä Espoon perukoilla lauantaina 21.8. Blomien kesäsuunnolla. Vanhemmilta salaa pidetyssä kesäillan kutsuissa koki Janne elämänsä kauhuhetket väen moninkertaistuessa räjähdysmäisesti. By the way: Heba, sano sille, mikä se nyt oli, Ss...Ssa... Saa... Saaa... Sammm... S... Sammp... Sampo... Sampolle... Mmmm... Mma... Mauu... MauMM... MauMu... MauMula... MauMulasta, ett opettais sut käyttä sitä mopoa, ettei sun tarvi mennä polvi edellä järveen!

...I know what I want and I want it now, I want HIM, 'cause HE'S Mr. Vain...

... Hei Noona, oliksi siin kortissa 5 vai 6 KUOLUTTA silakkaa!?!?

Kaksi reportteriamme joutui pakon edessä testaamaan Cristian Blomin kettumaisen ulkokuussireitin (=todelline survival-game!), josta tuloksena kaksi murtunutta nilkkaa, useita mustelmia, repeytyneet vaatteet sekä pari tuntia hukkaan mennyttä bailausaikaa. Korvausvaatimus on edennyt jo KHO:een. Onneksi Jannen faija oli kaukonäköisesti (?) laittanut pientä evästä metsäneläimille, joten ainakaan nälkä ei päässyt yllättämään. Kaikki eivät ole yhtä onnekkaita, sillä yksi pimeistä metsistä kiinnostu-

Mitäs, mitäs!?!?

nut bailaaja pääsi yllättämään Jannen ja Elinan itse teossa - nimittäin balettitunnilta. Samaisen hiippailijan suuri (ja kauan kestänyt) oivallus: "Siin on SIAN kuva!!"

Inside Edition -sarjan tulevassa osassa ovat otteet kovemmat; raastava totuus raastaa teidät raasteeksi, joten varatkaa aika tri Raastelta, jonka raastekulhoon vielä mahtuu... MOI!

PS. Kiinnostuneille: lisätilauksesta saatavana myös valokuvia, videonauhoja, nauhoitettuja puhelinkesteluita, silminnäkijöiden tarinoita sekä äitien versioita.

Made by:

SOMETIMES WHEN I'M DRUNK I MAKE MISTAKES.....

Bailuissa nähtyä:

Laskettelulasit, lumilauta + hula-hula-vanne, TEKNOA? **GUESS WHO?**

Pikkumusta, mokkasaappaat, sanomalehtiverhot, myrkkyykaasuviemäri, kynttilävalo + hämyt naapurit... **GISSA VEM?**

Kylpytakki, rusetti, imuri, Kalevalakoru, rasvapurkki + Blom patterina... **ARVAA KUKA?**

Katsaus presidentinvaalikampanjaan

Tammikuussa pidetään Suomessa jälleen presidentinvaalit, joihin moni ressuikin voi jo osallistua. Äänioikeutensa käyttämällä on tilaisuus päästä vaikuttamaan asioiden kulkuun maassamme. Pakko ei ole äänestää, mutta ehdokkaiden kampanjoinnilta ei voi välttyä. Meille muodostuu väkisinikin mielikuva ehdokkaista, vaikka emme tietäisi heistä mitään.

Kukin ehdokas tuputtautuu mieleemme lehtien sivuilla, televisiossa ja mainoksissa. He esiintyvät ahkerasti erilaisissa kissanristiäisissä mainostamassa itseään. He luovat tarkan imagon itsestään läheisinä kansanmiehinä tai -naisina. Tuntuukin, kuin äänestäjien kanta muodostuisi näiden julkisuudessa annettujen mielikuvien eikä ehdokkaiden todellisen sanottavan pohjalta.

Vaalikampanja on erityisesti tänä vuonna saanut paljon "epäpoliittisia" piirteitä. Äänestäjien huomion ovat vieneet "kohupaljastukset" uutisotsikoissa, vihjailut, joille ei ole riittäviä todisteita. Moitteettoman rehellisiä ehdokkaat kuitenkin ovat. Etenkään Väyrynen ja Ahtisaari eivät taatusti salaile toisistaan mitään, vaan kaikki mahdollinen tulee julki. Näin ainakin välttyään skandaaleilta virantoimituksen aikana. Ehdokkaat näyttävät olevan valmiita mihin tahansa tullakseen valituiksi, jopa paljastamaan roskiksensa sisällön! Itse vaalipuheet ovat usein ympäröityjä, eikä tavallinen kansa saa niitä paljoakaan irti. Puhetaitoa tuleva presidentti ei tosin tarvitsekaan; uudenvuodenpuheenkin hoitaa pääministeri ja ulkomaanmatkoista ja -vierailijoista selvää tulkilla.

Tämän vaalihumun aikana ehdokkaiden todelliset ansiot unohtuvat helposti. Tulevaan presidenttiin kohdistetaan paljon odotuksia, joten kampanjan ja valintaperusteiden tulisi olla niiden mukaisia. Esimerkiksi taloudellinen tilanne vaatii pikaisia uudistuksia, myöskään nuorten suurtyöttömyyttä ei tuleva presidentti voi sivuuttaa. Paljon on myös puhuttu presidentin asemasta moraalisenä johtajana; tärkeää on ainakin luotettavuus ja ihmisten uskon palauttaminen politiikkaan.

Tuleva presidentti joutuu myös viemään Suomen Euroopan yhteisöön, oli hän itse jäsenyyden kannalla tai ei. Hänen tulisi olla kansainvälinen ja edustava. Herää kysymys, tarvitseeko Suomi nyt vahvan ja jyrkän miehen vai soveltavan, yhteistyökykyisen ja ahkeran naisen johtamaan. Poliitikassa kokeneet ehdokkaat joutuvat myös kohtaamaan uudet, muutosta tarjoavat persoonat.

Tammikuun 16-päivänä meillä on tilaisuus tehdä muutakin kuin purnata vallitsevasta tilanteesta, ja kampanjan lopullinen ratkaisu jääkin äänestäjien varaan. Pitäisikö keskittyä vaalien kannalta olennaisiin asioihin ja kuunnella, mitä ehdokkailla todella on sanottavaa. Jos joukosta on vaikea valita se oikea, karsi ensin väärät pois. uusia voit kuuden vuoden kuluttua.

Sirkku Laine ja Melanie Raukko

Näkökulmassa Suomi

Suomessa on tapahtunut paljon tänä syksynä. Presidenttiehdokkaiden vaalikampanjasta seurannut paljastuksien vyyhti on pian ylittämässä "Kauniiden ja Rohkeiden" tason. Syksyn paljastukset -sarjaan kuuluu Kauko Juhantalon "koplaus"-syyte ja hänen saamansa tuomio. Tavallinen Matti Meikäläinen on voinut seurata tapausta "ei se ministerin virkanimi annakaan kaikkea anteeksi"-hymy kasvoillaan.

Suomessa eduskunnan moraali on laskenut huomattavasti - lienevätkö sitten siihenkin syynä lamasta johtuvat leikkaukset. Ulkomailla (varsinkin Englannissa ja Keski-Euroopassa) valtakunnan asioita hoitava henkilö eroaa, jos hänen nimensä esiintyy vähänkin rikollisen asian yhteydessä.

Suomessa taas näitä henkilöitä ei lannista mitään - esimerkiksi Juhantalon tapauksessa eduskunta joutuu päättämään hänen eroamisestaan.

Eduskunta on tänä syksynä pohtinut suuria yhteiskunnallisia ongelmia. Päälimmäisinä ovat olleet roskapankkilain pikainen hyväksyminen (mieluiten ennen SKOPin hajoittamista), ydinvoimaa vastaan äänestäminen ja topless-baarien salliminen. Suomen työttömyys tuntuu tällä hetkellä olevan minimaalisen pieni asia. Nuoristakin VAIN joka kolmas on työtön! Tämä on varmasti omiaan kannustamaan ressulaistenkin tulevaisuuden suunnitelmia.

Melanie Raukko

Sam's Restaurant & Bar

**Stadin parhaat steikit!
maanantaisin ja tiistaisin
150g pihvi vain 58,- (norm. 65,-)**

» » » »

**Uunituoreet Suolaiset- ja
makeat Purtavat, raikkaat Salaatit.
Nopeasti ja kätevästi jo 7,30 alkaen.**

Sam's Take Away - myymälästä

**Kello 15.00 jälkeen Happy-
hour hinnoin!**

**RIITTA TEIRIKARI
HELENA KAUPPINEN**

Kalevankatu 7
00100 HELSINKI
Puh. 646 968, 640 646

Junassa on hauska matkustaa

Olin tavalliseen tapaan menossa junalla kotiin, kun jouduin ilkeämielisen tarkastajan kynsiin. 10 matkan opiskelijalippuni oli asianmukaisesti leimattu, mutta sehän ei vielä riitä. Täytyy näyttää myös opiskelijakortti. Kaivan laukustani Ressun kortin. Ei kelvannut. Sehän on todistus oppilaina olost, ei opiskelijakortti. Samaisella kortilla olin kuitenkin lippuni asemalta ostanut. Koska tarkastaja ei minua uskonut, kehkeytyi välillemme erittäin äänekäs riita, jonka päätteeksi hän esitti fiksun kysymyksen: "Kuka sen sinulle myi?" En osannut vastata, sain tarkastusmaksun 230 mk. Opetus: Kysy aina lipunmyyjän nimi!

Purjehtiminen

Suomen Purjelaivasäätiö perustettiin vuonna 1973. Tarkoituksena oli ja on ollut tutustuttaa nuoria merenkulkuun ja sen suomiin mahdollisuuksiin elinkeinona. Asian perille viemiseksi säätiöllä on viisi suurehkoa purjelaivaa ja yksi katamariini. Kaikki veneet ovat modernilla tekniikalla varustettuja. Joukon helmi on kaljaasi Albanus, 1988 vesille laskettu osoitus Ahvenanmaan purjelaivaperinteistä. Se on rakennettu alkuperäistä mallia mukaillen.

Säätiön purjehduksille voi osallistua kuka tahansa 14-25 -vuotias nuori, kuitenkin niin, että alle 16-vuotiaat eivät voi osallistua Itämeren ulkopuolella järjestettäviin purjehduksiin. Matkan aikana oppii kaikenlaiset merimerkit, väistämissäännöt ja hyvät merimiestavat. Ruuanlaitto on myöskin antoisa kokemus, varsinkin myrskyssä.

Säätiön purjehduksilla on hyvä henki oppilaiden kesken, ja purjehduksilla solmitaan monia kestäviä ystävyysuhteita.

Janne Kilappa

Seuraava uhri oli tummaihoisen miehen, jonka lipussa ei ollut leimaa. Mies yritti englanniksi selittää, että oli juuri ostanut lipun asemalta ja luuli sen kelpaavan sinällään. Niinhän ne kaikki sanovat... 230 mk. Sitä paitsi lipussahan lukee aivan selvästi: Leimaa lippusi. Stämpla din biljett. Olen myös kuullut tapauksista, joissa liput on tarkastettu vain selvästi maalaiselta näyttäviltä henkilöiltä. Suositus: Ulkomaalaiset, pohjoismaisia maailmankieliä taitamattomat, välttääkää aina lähiliikennejunia!

Junissa on ystävällisen palvelun lisäksi toki muitakin hyviä puolia. Etenkin myöhäisissä vuoroissa on helppo saada seuraa. Joku juhlinnasta väsähtänyt nuokkuu kohta olkapäätäsi vasten. Pirteämmät tekevät hävyttömiä ehdotuksia. Parhaimmassa tapauksessa voit jopa päästä kiinnittämään jonkun mukavan sedän irronnutta nenärengasta. Mitä muutakaan tästä voi todeta kuin, että junassa on hauska matkustaa...

Anni Paananen

Kirjeystävä Uralilta

Mitä olet aina halunnut tietää Siperiasta, mutta et ole koskaan rohjennut kysyä? Ota selvää kirjeitse! Toimintaohjeet kirjekaverin hankkimiseksi seuraavat parin faktan jälkeen. (voit loikata niiden ylitse.)

Euroopassa me suomalais-ugrilaiset olemme harvinaisia. Pienten kielikuntien kulttuurit Venäjän uumenissa ovat vaarassa, esimerkiksi vatjaa puhuvia on vain parisenkymmentä. Uralilla vaalivat kaukaiset sukulaistemme luontoakunioittavaa elämäntapaansa; muutoksia on toki tapahtumassa.

Neuvostoliiton hajoamisen myötä ovat suomalais-ugrilaiset kansat nousseet julkisuuteen: Viro ja Karjala ovat mukana jokapäiväisessä elämänmenossa. Mutta esimerkiksi marit - mitä heistä kuulemme ja tiedämme? Yhtä kaikki, myös kaukaisimpien sukukansojen kanssa ovat kontaktit lisääntymässä. Suomalaisten sukulaisuus Uralilla asuviin kansoihin ja sitä kautta unkarilaisiin selvisi vasta 1700- ja 1800-luvulla sanavertailujen avulla; tapakulttuuri ja muut kansatieteelliset tuntomerkit olivat jo täysin erilaistuneet.

Suomalais-ugrilaiset kielet jaetaan viiteen ryhmään: itämerensuomalaisiin kieliin (esim. suomi, karjala, vatja, viro), saamen kieliin, volgalaisiin kieliin (mordva ja mari), permiläisiin kieliin (komi, kominpermjakki ja udmurtti) ja ugrilaisiin kieliin (hanti, mauri, un-kari). Uralilaisiin kieliin kuuluvat lisäksi sa-mojedikielet.

Marien (tšeremissien) kansa asuu Volgan keskijuoksun vaiheilla 1936 perustetussa autonomisessa tasavallassaan. Asuinalueittensa mukaan heitä on kolme ryhmää: vuori-, niitty- ja itämarit. Vanha luonnonuskonto shamaaneineen ja haltioineen elää yhä voimakkaana, vaikka kaupungit edustavat varsin modernia sivistystasoa. Mareja on n. 671 000.

Suhteita sukukansoihin ylläpitävän M.A. Castrenin seuran kautta Sinulla on mahdollisuus saada marilainen kirjekaveri, kun laadit itsestäsi pienen ilmoituksen englanniksi ja annat sen tämän jutun kirjoittaneelle vielä tänä vuonna.

Susanna Kaske ja Anja Mankila

KOTKA APTEEKKI - LÖNNROTINKATU 9 - HELSINKI - PUH. 648 249

Uudet aukioloajat: ma-pe 8-19
la 9-16

Nopea asiantunteva palvelu.
Tule tutustumaan perinteiseen
jugend-apteekkiin.

Upplev ett apotek i en traditionell
jugend miljö med god betjäning.

APOTEKET ÖRNEN - LÖNNROTSGATAN 9 - HELSINGFORS - TEL. 648 249

Sukellussafari**Osa I : Sukellus mallimaailmaan**

63. Angelica Kallio
height 177 cm • shoes 39

Freda 61. Heti oven avattuamme olimme keskellä mallimaailman kiireistä arkipäivää. Olimme saapuneet *Laila Snellmanin* Paparazzi -mallitoimistoon, joka perustettiin 10 vuotta sitten.

Paparazzi on puhtaasti mallinvälitystoimisto. Minkäänlaisia tyyli- tai mannekiinikursseja ei siellä järjestetä. Toimisto kouluttaa itse valitsemansa mallit ja antaa heille ohjeita tulevaa työtä varten. Näin ollen Paparazzin "mallitallin" suojatit ovat ns. yleismalleja eli heidän työnkuvansa vaihtelee muotikuvauksista mainoksiin ja näytöksiin. Pelkkiä kasvomalleja ei toimisto välitä vaan mallilla on oltava resursseja kaikkiin tehtäviin.

Toimiston henkilökuntaan kuuluvat *Niina Tavela* ja *Pirjo Suominen* kertovat yhteiskuntaamme koettelevan laman näkyvän myös mallimarkkinoilla. Bisnes on entistä kovempaa. Mallien on pidettävä itsensä kunnossa, mikäli he haluavat töitä. Ruokavaliota on

tarkkailtava ja riittävästä liikunnasta huolehdittava. Jatkuva yöelämään sukeltelu ja ankara bailaus eivät nosta ketään huipulle - päinvastoin.

Paparazzista kerrotaan, että suurin osa heidän malleistaan osa osa-aikamalleja. Työ on raskasta, kuvaukset saattavat kestää kahdeksankin tuntia ja mallin olisi silti säilyttävä kuulaana ja raikkaana. Helposta rahasta ei siis ole kyse, ja pinnallaoloaika on maksimissaan vain 5 vuotta. Nykyään on mallin luonne tullut yhä tärkeämmäksi. Joustavuus ja yhteistöhalukkuus ovat ratkaisevia ominaisuuksia.

47. Kristian Hursti
height 187 cm • shoes 43

Millaisia ovat sitten nykypäivän ihanne-mallit? Naisten pituuden tulisi olla vähintään 173 cm, mutta kuitenkin enintään 180 cm. Miesten optimipituus on 185-190 cm. Hoikkuuden vaatimusta lienee turha edes mainita. Mallin tulisi olla muuntautumiskykyinen ja nykyisin on luonnollisuus valttia. Huulet ja silmät ovat kasvoissa tärkeintä, ja kurvikkuus on jäämässä pois muodista. Paparazzin leivissä on 15-27 -vuotiaita malleja, mutta toki myös keski-ikäisiä tarvitaan. Paparazzin

julkismalleista voisimme mainita kansainvälisten mallimarkkinoiden Suomen ylpeyden Angelica Kallion, tuoreen Mr. Scandinavian Kristian Hurstin, Libanonin lahjan Suomen naisille eli Mark El-Zeinin ja Vesku Loirin kihlatun Marita Hakalan.

46. Mark El-Zein
height 185 cm • shoes 43

6. Marita Hakala
height 177 cm • shoes 38

Vaikka mallin työ onkin kovaa ja karsinta armoitonta, ei mikään estä juuri SINUA koettamasta onneasi. Monissa on ainesta malliksi, vaikeivat he itse sitä tajua. Vedä siis syvään henkeäsi ja sukella rohkeasti esim. Paparazziin. Ehkä juuri sinä olet tulevaisuuden mallitoivo!

T & P

TEHOA OPISKELUUN

Aleksanterinkadulla on valikoimissa valinnan varaa.

- * oppikirjat (ryhmälennus)
- * laskimet (ryhmälennus)
- * sanakirjat
- * pääsykoekirjat
- * opiskelutarvikkeet
- * toimiva STARTTI-opiskelijatili

**SUOMALAINEN
KIRJAKAUPPA**

Aleksi 23 HELSINKI Puh: 651 855. Palvelemme ma-pe 9-19, la 9-16

Kolmas maailma kaupan -paljonko tarjotaan?

Nykypäivän maailmassa ei ole vaikeaa olla pessimisti. Kun avaa sanomalehden ja silmää otsikoita, jotka kertovat sodista, nälänhädästä ja (niin kuluneesti) luonnon tuhoutumisesta, on helppo ummistaa silmänsä ja todeta: "Huonosti menee eikä parannusta ole näkyvissä, mutta *minähän* en asialle mitään voi." Välinpitämättömyyteen on kovin mukava vajota, koska se ei velvoita mihinkään. Risto Isomäki on kuitenkin kirjoittanut kiusaksemme oppaan "Kuluta harkiten", jossa hän osoittaa, että me pystymme vaikuttamaan ja että meidän päivittäisten kulutustottumuksiemme muuttaminen on itse asiassa avain monien kehitysmaiden ongelmien poistamiseen. Kirjoittaja toteaa yksinkertaisesti kuluttajan olevan kuningas, mutta toisaalta hän syyllistää erityisesti ylikansalliset yritykset ja markkinakoneiston, joka "pakottaa" ihmiset kuluttamaan. Edelliseen liittyen leijuu taustalla mielestäni pelottava kysymys: "Olemmeko me kulutustottumuksissamme enää oman itsemme herroja?"

Banaanivaltioiden paheet

Banaanit, kahvi, kaakao, tee, sokeri ja tupakka ovat sellaisia maailmankaupan tuotteita, jotka jättävät kehitysmaiden asukkaiden käteen kokonaisen leivän sijasta pelkän kannikan. Köyhyys, epäoikeudenmukaiset maanomistusolot ja hallitusten politiikka, joka sallii uhkailun ja kidutukset, pakottavat maanviljelijät kasvatamaan näitä rahakasveja ruoan sijasta. Kun tähän lisätään vielä ylikansallisten yhtiöiden valta sekä niiden maksama surkea hinta ja olematon työsuojele, on ihme, että pystymme ilman omantunnontuskia kuluttamaan näitä tuotteita.

Maailman ehkä pahamaineisimpia yhtiöitä ovat yhdysvaltalaiset banaaniyhtiöt, jotka tuottavat hedelmiä lähinnä Keski-Amerikaskan maista. Niiden tilillä on ainakin yksi joukkomurha, CIA:n aseistamien joukkojen ja pommikoneiden tuella suoritettu vallankaappaus sekä valtavaa painostusta ja lahjontaa. Esimerkiksi kaikkien tuntemat Chiquita, Dole ja Del Monte ovat näiden yhtiöiden tuotemerkkejä. Oikeudenmukaisemmin tuotettuja banaaneja ovat Tipito-, Carizo ja Nica-merkkiset banaanit, joita kasvatetaan Nicaraguassa.

Suomalaiset ovat maailman johtavia kahvinjuojia. Se ei liene ihme, sillä köyhänä opiskelijanakin on pakko todeta, että kahvi maksaa täällä hävyttömän vähän. On nimittäin arvioitu, että jos kolumbialaiselle kahvityöläiselle maksettaisiin saman verran kuin suomalaiselle vastaavasta työstä, olisi kahvikilon hinta 200-250 markkaa. Kehitysmaakaupat myyvät kuitenkin esimerkiksi Africafé- ja Presto-nimisiä kahvilaatuja, jotka on tuotettu huomattavasti oikeudenmukaisemmin kuin tavallisesti. Niiden hinta on noin kolminkertainen normaaliin verrattuna - liian paljon hyvästä omantunnonsta?

Liptonin taannoinen televisiomainos "Kuppi teetä ja sympatiaa" oli varsinainen puujalkavitsi. Ylikansalliset teefirmat samoin kuin monet kaakaon ja suklaan valmistajat eivät nimittäin mitenkään voi vakavalla naamalla väittää, että niillä olisi sympatioita kehitysmaiden asukkaita kohtaan. Teen- ja kaakaonjuojat löytävät onneksi myös "reilumpia" vaihtoehtoja. Suositeltavia teemerkkejä ovat mm. Katiyo, African Pride ja Green Label.

Tupakoitsijat ovat myös vastuussa maailman nälänhädästä, sillä tupakanviljely vie peltopinta-alaa ja lehtien kuivaus kuluttaa poltto-putta, mikä puolestaan johtaa eroosioon. Lisäksi tupakkayhtiöt ovat kehitysmaissa tehneet tupakasta eräänlaisen statussymbolin, menestyvän länsimaisen ihmisen tavaramerkin, joka vetoaa köyhiin. Näin heidän vähät rahansa päätyvät osittain tupakkayhtiöiden kassoihin.

Enjoy Coca-cola?

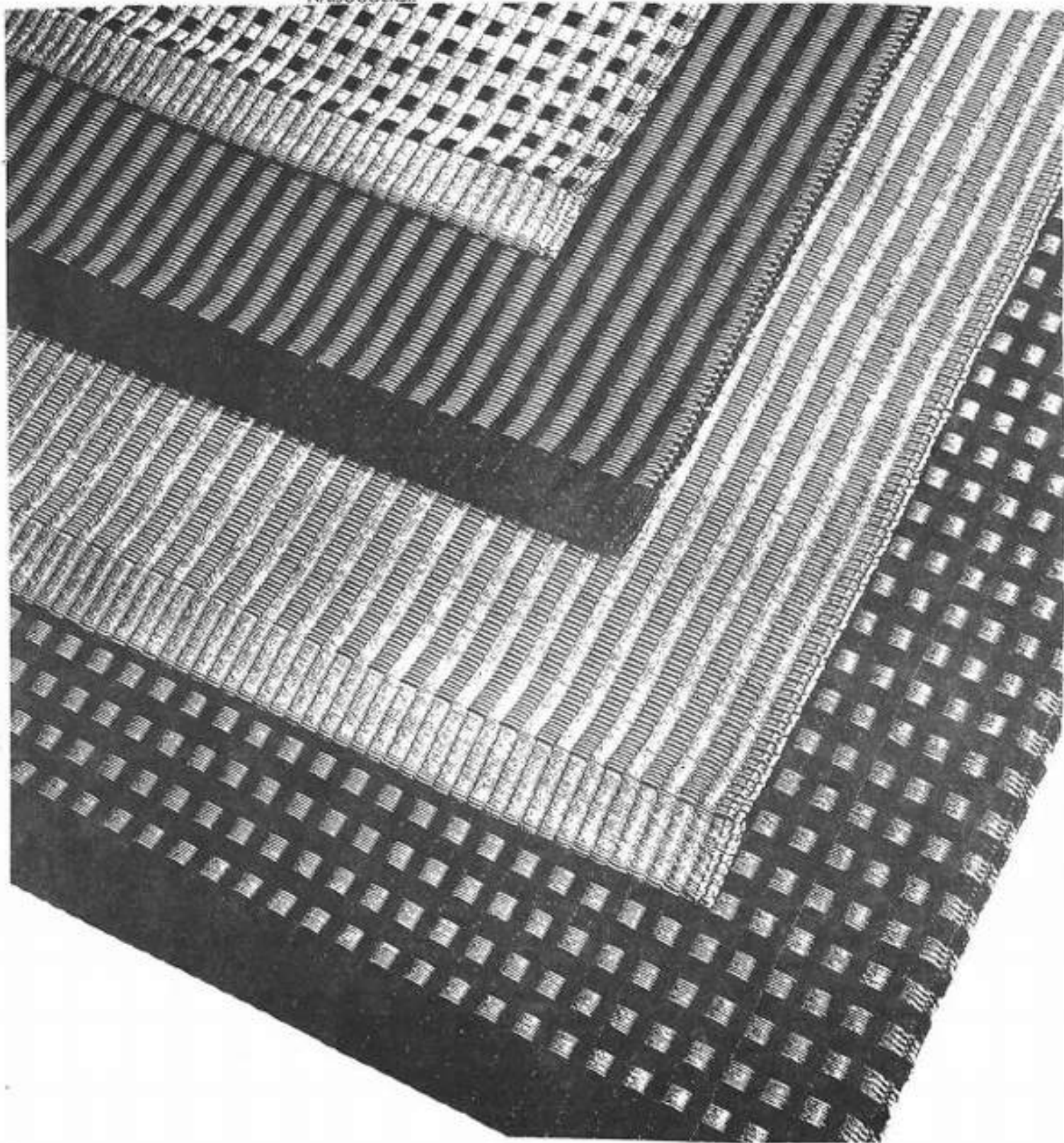
Virvoitusjuomayhtiöt ovat levittäytyneet joka puolelle maailmaa. Televisiossa, radiossa ja erilaisissa julisteissa nuoret, kauniit ja terveet ihmiset markkinoivat niiden sokerisia juomia. Ja kuinka moni meistä voi vastustaa huolettomuudella ja täydellisyydellä silattua nautintoa, vaikka tietääkin virvokkeiden olemattoman ravintoarvon? Kun länsimaiset ihmiset vannovat näiden juomien nimeen, niin onko ihme, että laajoilla mainoskampanjoilla on saatu kehitysmaiden tietämättömät äidit uskomaan virvoitusjuomien olevan parasta, mitä he voivat lapsilleen antaa. Irvokkaalta kuulostaa mainoslause "Coke Adds Life", kun tietää, että ainakin 1970-luvulla monen vaikeasta aliravitsemuksesta kärsivän kehitysmaan lapsen potilaskortissa saattoi olla diagnoosina "Fanta Baby". Coca Cola Companyn tuotteet sekä Pepsi Cola, Schweppes ja Seven Up ovat siis myrkyä kehitysmaiden ihmisille, mutta kuinka moni näkee houkuttelevien mainosten takaa kurkistelevan luurangonlaihan afrikkalaislapsen. Toivottavasti useampi, mutta eihän ketään voi pakottaa avaamaan silmiään.

Tämän enempää taustoja selittelemättä ja tiiviisti kirjoittaen on vaikea saada asiaansa kokonaisuudessaan esille tai vakuuttaa ketään. Lisäksi tuntuu siltä, että nykyisin ihmiset ovat kyllästyneet kaikkiin "maailmanparannusyrityksiin", puheisiin ja kirjoituksiin. Pyydän kuitenkin jokaista, jolla on hiukankin intoa jäljellä ja joka ei vielä ole vajonnut "maailma tuhoutuu kuitenkin"-pessimismin syvyyksiin, itse tutustumaan alussa mainitsemaani oppaaseen. Opasta myydään kehitysmaakaupoissa, ja se on halpa, nopealukuinen teos. Sen höys-teeksi tarvitaan kuitenkin aimo annos maailmaa syleilevää optimismia.

Anni Välikangas

PUU JA PAPERI OVAT HYVIN LÄHEISIÄ JA TÄRKEITÄ MATERIAALEJA SUOMALAISILLE JA TEKSTIILITEKNIILLISILLE ON PITKÄT PERINTEET SUOMALAISSA KÄSITYÖKULTTUURISSA. RITVA PUOTILAN SUUNNITTELEMASSA WOODNOTES-MATTOKOKOELMASSA NÄMÄ TEKIJÄT YHDISTYVÄT UUDELLA TAVALLA SELKEÄKSI JA KAUNIIKSI KOKONAISUUDEKSI.

WOODNOTES

Syksyn sateita

Koululehtemme postilaatikkoon ilmestyi iloksemme tunteella kirjoitettuja runoja. Haluammekin tässä kiittää tulevia (?) runoilijoita rohkeudestaan.

Kiitoksen sanoja koulupäiviemme sankareille

Tekaluokkalaisten elämä on ah, niin vaikeaa
Arki on harmaata, lunta sataa!
Mut' koulussamme loistavi valo,
jost' valaistuu koko koulutalo!
Mik' on tuo valo, ah ja voik?
Jok' meille niin suuren rieman toi
Nuo reippaat, ahkerat, nuoret miehet,
nimeämättökin heidät kai tiennet?
Kun häitä oli suurin, te tulitte taas tänne
ja toitte mukana ystävämme!

Poika 1

Soljuva saksan taitos meit lumoo,
se altamme painovoimankin kumoo!
Kuin ruskea kypärä huiksesi kiiltää,
se sydämiimme syvään haavan viiltää...
"Sun monipuolinen lahjakkuutes!"
"Sun korallin lailla kiiltävät huules!"

Poika 2

On sulla niin oiva ja verraton voima,
lihaksissa näkyy harjoitus voima!
Kuin tanssijan ryhdin selkäsi omaa,
ah, tuota tunnolta kaunisti somaa,
mik' sydämen valtaa kun katsot sa kehli
mit' silm' si kirkkaat tuot' hetkellä johti

Poika 3

Vaik' oletkin sydämes toiselle antanut,
on silti ole toivoami roskihin kantanut!
Ei sinunkaan lahjakkuutes vähien jää,
ja joka tunti meidät uudestaan yllättää!
Ja kun katsoella helliät' ain katsoa jaksat,
siin unohdun herkkään ruotsit ja saksat

Oh ja voik,

mit' täs' nyt tunteilleen voi?
Riutava sydän täs aatteitaan kertoo,
hoista joit' koulusta löydy ei vertoo!
Väräjävä tunne meit yhteen liittää,
siltä saamme teitä yksin vain kiittää!

"suvellattomimmat unelmat ovat elämien suoles!"

Unelmani

Minulla on unelma.
Unelma ihanteellisesta maailmasta.
Unelma määrättömästä rakkaudesta.
Unelma tuskattomasta elämästä.
Unelma, jonka sinä voit toteuttaa.

Elän maailmassa, joka on ilman unelmaa.
Maailmani ei voi toteuttaa unelmaani.
Elän tuntematta todellista rakkautta.
Elän maailmani tuskasta.
Etkö halua toteuttaa unelmaani?

Kuuntele huutoni.
Toteuta unelmani.
Rakasta minua pyyteettömästi, jos osaat.
Jaa tuskani ja minä jaan sinun tuskasi.
Unelmani ja minä, me odotamme sinua.

Toteutuessaan unelmani muuttaa kaiken.
Yhdessä voimme muuttaa maailman.
Voimme rakastaa määrättömästi.
Vapaudumme tuskastamme.
Toteutamme kaikkien unelmat.

Dreamer of the night

runo

Elämä on kuin raitiovaunu.
Toiset töyryvät itsensä juoksemastaaline-maa sen perässä ja myöhästyvät..
Näin käy myös elämässä. Me juoksemme jonkun asian perässä, emme saa sitä ikinä kiinni,
myöhästymme elämän mahdollisuuksista. Koko elämämme ryntäämme pää kolmantena jalkana
yhdessä kiintopisteen ohjaamana, emmekä ole huomion muita liikennevälineitä.

Toiset meistä taas jättävät sikseen, eivät jaksa juosta, vaan vaipuvat pyräkin penkille odottamaan.
Todellisuudessa meille käy samoin. Me jäämme odottamaan elämältä jotain, joka ei ehkä koskaan
tulekaan.
Elämän mahdollisuudet jäävät käyttämättä, kun odotamme uutta tulevaksi. Mutta seuraava
raitiovaunu
ei tule, ja olemme menettäneet tilaisuuden saavuttaa päätöspäähän.

"3 F"

Kolme loogisinta askelta: vasen, vasen, vasen

Me puhumme sanoja.
Matkamme vie läpi elämän,
mutta me emme näe mitään.

Tyhjä kamera teijottaa puhki vilatain linsein.
Ehkä taitekeresimet huiputtaa
mutta nähnyt et ennenkään.

Vasen ei vepuolisko
olen säännöt sanelee,
kuin Nukkumatti joka illoin
luokses hyppölee,
se silmät hiekoittaa.

Ja illta saa, ja hämärä
tuo valon abstraktin
ja luulet että tunnet jonkun
vaikka näetkin
vain naamion.

Symboleita vain. Siis katso: lintu! puu!
Ei hyppäin töyhtöä, ei lehden nukkaa.
Kategorioihin mieli näyn sijoittaa
Voit nähdä nimen: ruusu, saat et kukkaa.

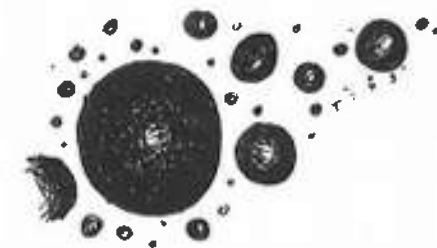
Askel johtaa askeleseen
systemaattisesti eteenpäin
kukin henki yksittäin
tuntee päänsä huhmaroeseen.

Mikähän on vointis?
Joko otta jyskyttää?
Käy kohta pimeäksi pää.
Jos joku lasku kismittää
voit mennä oitis.

Meidän rakastamme yhtälöitä
tehtäviä pitkin oita
symbolit on kuva maailman.
Tunteiden jos puole jäytää
teoria auket täytlää
ällyn meille tuottaa puhtaamman!

Aatos polkee paikalltaan kuin saappaat
jotka pilviin takertuvat, ankeita on mielikuvat
jotka jostain päähäs saat:

vii van käyttö kankoa ja
värin puuttuu vallon
- sanain ylivallan
kosto lankeaa!

Ovi kalahtaa kiinni kuin
 mestauspuun terä.
 Kaien sinetti sulkee talijan
 kirkon vanhaan kuoroon.

Uskonnollinen humma
 imaisee hänet sisemmäs.
 Mies kaatuu kivilattialle
 ja parkaisee
 kun jumalainen urkumusiikki
 räjäyttää hänen kallonsa.

Kivisen tuomiotemppelin
 pirstaleet
 lojuvat vaiti.

Lintupäiväkirjasta

Kiikääiset, keltasirkut,
 poipposet ja pyyt.

Kottarainen,
 keltasirkku
 korttanen.

Huuhkaja ja riikko.
 Teerikin.

Vieräinon,
 helmikana
 leivonen.

Maalasin
 viilloina mustaan paperiin
 sen yön.

Sen pimeyden
 joka putosi seinältä
 ja valui minun.

Ressu 1.12.1993

Lehden teko jatkuu ilman
 sanomalehtikurssiakin.
 Uutta aineistoa kaivataan ki-
 peästi. Omat aiheet, kuvat,
 terveiset, ym. väsäykset voi-
 jättää postilaatikoon tai
 antaa op. Kalliolle.
 Seuraavaan painokseen voivat
 siis KAKKI osallistua!

Toimitus kiittää:
 luennoitsijat
 mainostajat
 Heidimarjatta Ollinkari-Arhimo
 Merja Rytönen
 Veikko Salo

*Vain
Stockmannilta*

STOCKMANN
